

Új képregények

Új képregények – ezzel az egyszerű címmel látta el az önéletrajzi témához visszatérő friss gyűjteményét Koska Zoltán. Amióta két évvel ezelőtt lezárta a kezdő rajzoló serdülőkoráról szóló, tízrészes *Firka Comics*-ot, érdeklődése inkább a képregényes narráció gazdag eszköztára és stílusai felé fordult, mind az egyedül készített (*A halál és az iránytű, Titkos Társaság*), mind barátainak a forgatókönyve alapján megrajzolt (*Killer kaller, Szekerce és Szemerce*) műveiben.

Mindig is meglepett, hogy éppen ez a meglehetősen introvertált, gátlásokkal küzdő fiatalember tárulkozik ki a legmerészebben a hazai alkotók közül. Ezúttal sem okoz csalódást, legfeljebb újabb meglepetést: ez a kiadvány ugyanis Magyarország legjámorabb képregényrajzolójának dühterápiája. Hosszan sorolja, mi minden akasztja ki a magán- és közéletben, és nem fukarkodik a(z enyhén öncenzúrázott) szitokszavakkal sem.

A füzet pároldalas történetekből (vagy inkább kirohanásokból) áll, de nehéz lenne bármelyiket is kiragadni közelebbről. Ebben nagy az előrelépés a Firkákhoz képest: az epizódok egymás utániségében van következetesség, van logika, van dramaturgia. Egye-

dül a füzet közepén található szöveg nélküli álm jelenet lóg ki a sorból, attól tartok, ennek a megértéséhez hiányzik valami információ a magamfajta átlagolóvasó számára.

Kevés az ilyen önreflektív képregény Magyarországon, de ne legyünk elégedetlenek, hisz tíz évvel ezelőtt még ennyi sem volt. És fogadni mernek, hogy Koska Zoltántól sem ez volt az utolsó, elvégre már ennek a füzetnek a csattanójaként kiderül, hogy bennragadt még egy nagy adag indulat.

Koska Zoltán: Új képregények. Fekete-fehér, irkatúzott, 60 oldal. Kiadó: 5Panels/Tálosi András.

LUCAS GRANDE

Az októberi képregénybörze egyik kellemes meglepetése volt ez a szellemes szösszennet. A western-paródia szerzője ismételten bizonyítja, hogy remekül rajzol, könnyedén bújik bele a legkülönbözőbb stílusokba, ügyesen bánik a színekkel, jó a ritmusérzéke.

Az is dicséretes, hogy a történet nem viszi túlzásba a klisék kifigurázását, és tud váratlant húzni. Az elégedetlen olvasó és az alkotó beemelése a sztoriba nincs túleröltetve, az egésznek van egy játékosága, ami – ha felejtethetlenné nem is – de minden bizonnyal kedvelhetővé teszi.

A *Raiz* és a *Day of the Robots* után ez már a harmadik füze-

te Ambrusnak, és nagyon úgy néz ki, hogy egyre gyakrabban találkozhatunk munkáival.

Ambrus Izsák Á.: Lucas Grande. Színes, irkatúzott, 24 oldal. Kiadó: ZSÍGER.hu.

MAJOMDARÁLÓ 3

Még a májusi képregényfesztiválra jelent meg a Madarász Gergely kultikus státuszának örvendő webcomicjából kifejlesztett sorozat harmadik kötete, amely ezúttal egy vadonatúj, korábban a blogján sem látható részt is tartalmaz. A *Majomdaráló* hú marad önmagához, valamennyi epizódban ott az abszurd és a nonszensz, ismerősnek, hétköznapiak, sablonosnak látszó helyzetekből egészen váratlan irányokba ránt el minket, méghozzá magától értetődő természetességgel.

Madarász humora az ironiára és az önironiára épül, ami az erre kevésbé fogékonyak számára kissé megnehezíti a befogadását. Pedig valójában kiforgatja a sztereotípiákat, az előítéleteket. Ha ráérez az ember az izére, óhatatlanul rajongójává válik, és kibírna belőle egy havi rendes adagot is. De hát ez a hazai képregénypiacot ismerve csak vágyalom.

Madarász Gergely: Majomdaráló 3. Fekete-fehér, puhafedeles, 52 oldal. Kiadó: Nero Blanco Comix.

KÉPREGÉNY MEGRENDELÉSRE

Ha a képregénypiac nem is bővül reményeinknek meg-

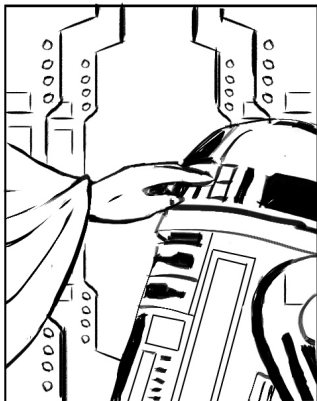

felelően, idén mintha valami megmozdult volna a lehetőségek tekintetében, a korábbiaknál jóval több felkérés érkezik alkotókhöz alkalmi képregények készítésére. Talán a legmeglepőbb a Pannonhalmi Apátság Múzeum kezdeményezése volt: Somogyi György író és Lanczinger Mátyás rajzoló Szent Márton válogatott cselekedeteit adaptálta rövid, vidám hangulatú, a tanulságos jelleget mégis megtartó képregényekben. A kis történetek a Fidelio honlapján tekinthetők meg (a megfelelő kulcsszavak begépelése után), illetve egy nyomtatott különszám is készült a nyáron. A kerek évfordulón az 1956-os forradalom is megihletett néhány intézményt, ám Sarlós Endre és Futaki Attila képregényei lapzártáig nem jutottak el hozzánk – remélhetőleg hamarosan ezekről is tudunk írni.

BAYER ANTAL

NÉMETH GYULA

SCI-FI-KLASSZIKUSOK RÖVIDEN

A CSILLAGOK HÁBORÚJA (1977)